

det arktiske parlamentariske råd nu på det kraftigste opfordrer Danmark til at støtte universitetet.

I regeringens udspil har man afsat nogle få millioner mere til forskning i forbindelse med det nært forestående internationale polarår, men det er langt under det trecifrede millionbeløb, andre lande bruger på dette internationale initiativ, hvor Danmark ellers burde spille en helt afgørende rolle. Finanslovsforslagets beløb ligger alt for langt fra det, som forskerverdenen vurderer ville være et passende dansk svar på den enorme internationale fokus, der er på miljøforandringer i Arktis netop i disse år, og det bør hæves væsentligt, hvis Danmark ikke ønsker at ende på bageste række i det arktiske samarbejde.

Selv om det ikke direkte afspejles i denne finanslov, vil jeg også gerne gøre opmærksom på, at der tilsyneladende er ved at ske en voldsom forringelse af den aftale om serviceringen af det grønlandske råstofområde, som jeg i sin tid indgik med den daværende danske regering. Det ser ud til, at visse kræfter har tolket regeringens plan om at etablere større forskningsenheder i Danmark således, at også Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse, GEUS, skal fusioneres og lægges ind under Københavns Universitet.

Kl. 17.30

GEUS var en institution, der blev skabt, da jeg var landsstyreformand, en institution, der skulle sikre, at de funktioner, den udførte i Grønland, ikke ville forsvinde ind i uvedkommende danske institutioner med andre formål.

Jeg skal derfor i al venlighed gøre opmærksom på, at ethvert forslag om flytning og omstrukturering af GEUS, som det hedder i dag, ikke bør kunne fremmes uden en samtidig gennemgribende omlægning af hele råstofområdet, for så vidt angår Grønland. Det ville simpelt hen være aftalebrud.

Lad mig slutte med at vende tilbage til mit overordnede tema: spørgsmålet om, hvordan forholdet mellem Danmark og Grønland kommer helskindet ind i fremtiden uden alt for voldsomme brud og med en langt bedre økonomisk samarbejdsmodel. Vi har jo før fra den nordatlantiske gruppes side gjort opmærksom på, at der findes en model på verdensmarkedet, som kan bruges lige netop til at bringe os derhen. Den vil jeg henvise til igen. Modellen hedder Free Association og er, som navnet antyder, baseret på frivillighed og aftalte forhold.

Hvis vi kan tilføje en økonomisk udligningsmodel for bloktilskuddet også, så skulle vejen vel være banet for, at vi kan se på denne model sammen som en fælles fremtidsversion for vort venskab.

Og allersidst vil jeg gerne benytte lejligheden til at stille finansministeren det spørgsmål, om han kan bekræfte, at bloktilskuddet til Grønland også for 2007 er baseret på en aftale mellem regeringen og det grønlandske landsstyre, og at denne aftale står ved magt. Det gør jeg naturligvis på baggrund af, at jeg har lagt mærke til, at Dansk Folkeparti har rejst et forslag om nedskæring i bloktilskuddet til Grønland som en del af deres finansieringsmodel for finanslovsforslaget for 2007.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til hr. Lars-Emil Johansen. Taletiden var lige præcis et kvarter; det passede.

Finansministeren (Thor Pedersen):

For at jeg ikke skal komme fra det, vil jeg lige sige til hr. Lars-Emil Johansen, at når regeringen laver aftaler, så står vi ved dem. Sådan er det. Det gælder også bloktilskuddet.

Ellers må jeg spørge, hvad indtryk man får af den debat, vi har haft ved førstebehandlingen. For ikke så længe siden var jeg i den situation, at jeg kunne få indtryk fra nogle af verdens brændpunkter om, hvordan situationen egentlig var i helt aktuelle brændpunkter, og jeg vil sige, at da jeg gik derfra og blev spurgt, hvad det så er for problemer, vi har i Danmark, så ville jeg egentlig ikke være bekendt at nævne dem, når jeg så, hvad det er, de slås med udeomkring.

Jeg er lidt bedre stillet i forhold til EU-kollegerne. Der kan jeg bedre sige, hvordan det går i Danmark, hvis jeg gør det meget afdæmpet en enkelt gang; man skal ikke gentage det, for de forstår ikke, hvordan vi kan gå op i den problematik, vi har i Danmark, i forhold til det, som de rent faktisk slås med af langt større udfordringer.

Og helt svært bliver det i virkeligheden for mig at sidde her i dag, for uanset om man sidder på en stol her i Folketingssalen, så er man jo også dansk borger, det må man jo tilstå. Man siger nogle gange: Jamen et er dem, der sidder i Folketinget, men sandheden er jo, at vi er borgere alle sammen, og på et eller andet tidspunkt oplever vi jo også verden udenfor, selv om arbejdet her til tider sluger noget tid. Og jeg må sige: Jeg sad og blev så glad, altså, jeg synes, det er